

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.006 van 7 november 1996
in de zaak A. 69.249/VII-14.208.**

In zake : Noël WAELKENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. TOURNICOURT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terkamerenlaan 33/8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de Minister van Financiën,
2. de Ontvanger van het Eerste B.T.W.-ont-
vangkantoor te KORTRIJK.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat namens Noël WAELKENS door zijn advocaat R. TOURNICOURT op 6 juni 1996 is ingediend om de vernietiging te vragen van het verzoek van de Ontvanger van het 1ste B.T.W.-kantoor te Kortrijk van 26 april 1996 tot consignatie van een bedrag van 37.115.462 Belgische frank;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 27 september 1996, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 10 oktober 1996;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad
D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
R. TOURNICOURT, die verschijnt voor verzoeker, en van
Auditeur-generaal G. DEKELVER, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Op 7 mei 1985 vaardigt de Ontvanger van het
Eerste B.T.W.-ontvangkantoor te Kortrijk ten laste van
Noël WAELKENS een dwangbevel uit tot betaling van
15.792.879 frank B.T.W. en van 31.585.758 frank geldboe-
ten, verhoogd met de intresten van 1% per maand vertra-
ging te rekenen vanaf 21 januari 1983 en de vervolgings-
kosten.

1.2. Bij deurwaardersexploot van 11 juni 1985
wordt namens Noël WAELKENS tegen het dwangbevel verzet
aangetekend met dagvaarding van de Belgische Staat voor
de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk.

1.3. Bij vonnis van de rechtbank van eerste
aanleg te Kortrijk van 25 september 1995 wordt het
voormeld verzet ontvankelijk verklaard maar als onge-
grond afgewezen ten gevolge waarvan het bestreden
dwangbevel zijn volle uitwerking behoudt.

1.4. Namens Noël WAELKENS wordt op 7 december
1995 hoger beroep aangetekend bij het Hof van Beroep te

Gent tegen voormeld vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk van 25 september 1995.

1.5. Bij aangetekende brief van 26 april 1996 verzoekt de ontvanger van het Eerste B.T.W.-ontvangkantoor te Kortrijk Noël WAELKENS op grond van artikel 92, tweede lid, van het B.T.W.-wetboek binnen de twee maanden het bedrag van 37.115.462 frank in consignatie te geven bij de Deposito- en Consignatiekas.

Dat verzoek wordt als volgt gemotiveerd :

"Op 07 december 1995 hebt U tegen hogergenoemd vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk hoger beroep aangetekend bij het Hof van Beroep te Gent.

In dit verzoekschrift tot hoger beroep komen geen nieuwe argumenten aan bod, die niet reeds door de Administratie werden weerlegd, zodat dit beroep een dilatoir karakter heeft.

De rechten van de Schatkist kunnen op geen enkele andere manier en in dezelfde mate worden veilig gesteld dan door de toepassing van artikel 92, tweede lid, van het BTW-Wetboek, daar er blijkens de voorhanden zijnde gegevens, slechts onroerende goederen zijn ter waarde van 10.100.000 F. Het gedeelte van onze vordering dat door hypothecaire inschrijving kan gewaarborgd worden beloopt als BTW 15.792.879 F., als interesten 23.075.742 F. (berekend tot 20/04/1996) en als kosten 5.140 F. hetzij samen 38.873.761 F. Er blijft bijgevolg een risico ten belope van 28.773.761 F. BTW, 4.737.000 F. boete en 3.604.701 F. moratoire interesten, hetzij samen 37.115.462 F., die niet kunnen gedekt worden door hypothecaire inschrijving van de wettelijke hypotheek overeenkomstig artikel 86 van het BTW-Wetboek en waarvoor wij bijgevolg geen enkele garantie hebben op betaling";

2. Over de bevoegdheid van de Raad van State.

Overwegende dat artikel 85, § 1, van het B.T.W.-wetboek bepaalt wat volgt :

"§ 1. Bij gebreke van voldoening van de belasting, interesten, administratieve geldboeten en toebehoren wordt door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uitgevaardigd; (...)"

dat artikel 89, tweede en derde lid, van het B.T.W.-wetboek luidt als volgt :

"De tenuitvoerlegging van het dwangbevel kan slechts worden gestuit bij door de belastingschuldige gedaan en met redenen omkleed verzet met dagvaarding. Dat verzet wordt bij exploit betekend aan de Staat, meer bepaald aan de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd.

De vordering wordt aanhangig gemaakt bij de rechtbank waaronder het kantoor van de ambtenaar ressorteert";

dat artikel 92, tweede lid, van het B.T.W.-wetboek luidt als volgt :

"Wanneer het verzet tegen het dwangbevel is afgewezen, kan tegen de rechterlijke beslissing niet op regelmatige wijze enig rechtsmiddel worden aangewend indien het bedrag van de verschuldigde sommen niet in consignatie is gegeven binnen twee maanden na het verzoek dat de bevoegde ambtenaar bij aangetekende brief tot de belastingschuldige richt";

Overwegende dat uit de aangehaalde bepalingen blijkt dat de wetgever de bevoegdheid om kennis te nemen van geschillen over de invordering van de B.T.W. toegewezen heeft aan de hoven en rechtbanken; dat de rechtbank die in graad van beroep oordeelt over het vonnis dat het verzet tegen het dwangbevel door de belastingschuldige heeft afgewezen, van zulk geschil kennis neemt; dat deze rechtbank zich niet alleen over de gegrondheid maar ook over de ontvankelijkheid van dat beroep uitspreekt; dat zulk onderzoek van de ontvankelijkheid ook het onderzoek behelst van de rechtmatigheid van het verzoek tot consignatie door de bevoegde ambtenaar tot de belastingschuldige gericht; dat het aangehaalde artikel 92, tweede lid, van het B.T.W.-wetboek die consignatie immers tot een ontvankelijkheidsvoorwaarde van voormeld beroep heeft gemaakt; dat de rechtmatigheid van voormeld verzoek tot consignatie aldus in elk geval door de rechter in beroep zal moeten worden onderzocht ingeval de belastingschuldige aan het verzoek

van de bevoegde ambtenaar niet heeft voldaan; dat de Raad van State bijgevolg op gevaar af inbreuk te maken op de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken van de rechtelijke orde, geen kennis kan nemen van een vordering tot vernietiging van het voornoemd verzoek tot consignatie; dat, behalve in geval van een bij de wet gestelde uitzondering die ten dezen niet voorhanden is, de geschillen die betrekking hebben op politieke rechten, waartoe belastingsgeschillen behoren, immers tot de bevoegdheid behoren van de hoven en rechtbanken; dat ten dezen artikel 92, tweede lid, van het B.T.W.-wetboek, verre van aan de Raad van State enige bevoegdheid toe te kennen, impliciet maar zeker zulke bevoegdheid uitsluit; dat voorts geen andere personen partij zijn in het geschil dan de belastingschuldigen; dat de Raad van State bijgevolg kennelijk niet bevoegd is om kennis te nemen van het beroep,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeven november 1900 zesennegentig,
door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.